Asociaţia „HandHope”
Str. Bălţăreţu, nr. 565
147240 - Peretu
Jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POŞTA ROMÂNĂ
Nr.103/C/092/2008
Valabilitate-cf contractului
Alexandria 1

“Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut”

ÎMPREUNĂ

Asociaţia HandHope

Iunie 2012 Nr. 112
Se distribuie gratuit

REVISTĂ SPECIALĂ DE INFORMARE
ŞI INSPIRAȚIE PENTRU OAMENI SPECIALI

Editorial

Trei colibe

Aurel Burcea
preşedinte Asociaţia „HandHope”

George Uba

„Petru a luat cuvântul şi a zis lui Isus: 'Învăţătorule, este bine să stăm aici; să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise, şi una pentru Ilie.'” Marcu 9,5

De ce credeți că vroia Petru să facă trei colibe pentru mesagerii cerului ? Cred că lumina adusă de cei doi și Isus transfigurat în aceeași strălucire era o binecuvântare ce trebuia oprită pentru a descoperi și altora cum este imaginea cerului. De asemenea vorbirea aceea melodioasă și plină de taine merita să fie

.>>> continuare în pag. 2

„O, nenorocitul de mine!
Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?...
Mulţămiri fie aduse lui Dumnezeu,
prin Isus Hristos, Domnul nostru!...”
Romani 7: 24-25p.p.

„Semeni un gând, culegi o faptă;
semeni o faptă, culegi un obicei;
semeni un obicei, culegi un caracter;
semeni un caracter, culegi un destin.”
Nicolae Iorga

DIN CUPRINS:

- Povestea mea de viață - pag. 3
- Obiceiul - pag. 4
- Cine plânge? - pag. 6
- Stresul și remedii - pag. 7
- Litere de lege - pag. 15
- Mâna destinului - pag. 16

Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

ascultată şi de alţi pământeni pentru a învăţa câte ceva din vocabularul cerului. Şi poate înţelepciunea aceea care nu au putut-o prinde întreagă ar fi meritat să mai zăbovească printre pământeni. Chiar dacă propunerea ucenicului nu a fost primită de Isus, totuşi mesajul de pe muntele schimbării la faţă, a fost descoperit după înălţarea Mântuitorului, ca o amintire dintr-un crâmpei de cer ce trebuie primit şi acceptat doar prin credinţă.

Pe parcursul a doi ani, trei colibe, în care să încapă cerul au fost făcute pentru a aduna o lumină de sus care să nu se mai întoarcă, ci să sporească mereu. Prima colibă a fost ridicată la Bucureşti, apoi la Ploieşti şi de curând la Constanţa. Trei înălţimi de cer, în care persoanele cu dizabilităţi să se întâlnească pentru a asculta înţelepciunea divină şi să fie luminaţi cu speranţa reîntregirii vieţii spirituale şi fizice.

Evenimente care vorbesc

Întreită lansare de proiecte, care deschide uşa unor descoperiri de vieţi către o bucurie întreagă s-au succedat cu mare viteză, pentru ca binele mare pentru oameni şi suflet să crească.

În primul rând, pe 20 mai s-a deschis *filiala "Ridică-te şi umblă" Prahova*, cu sediul în Ploieşti. Cu toţi, cu voluntary, ne-am găsit peste cincizeci de căutători ai unei familii care să aducă în unitate o relaţie care să elimine izolarea, frustrările, singurătatea şi depresiile. După ce s-a făcut cunoscut care este viziunea asociaţiei pentru persoanele cu dizabilităţi, Aurel Burcea, vicepreşedintele asociaţiei, a marcat în cuvinte şi sentiment de ce este atât de fericit pentru această deschidere de oază pentru suflet. Muntele schimbării la faţă a Mântuitorului poate fi, prin asociaţia "Ridică-te şi umblă", un model de schimbare la faţă a celor care sunt limitaţi fizic şi care doresc să vadă un har bogat cu speranţă şi încredere. Caracteristic la întâlnirea de la Ploieşti a fost exprimarea de care sunt în stare pesoanele cu dizabilităţi, concretizată prin adevărate opere de artă din lemn. Nu au lipsit persoane cu darul poeziei, al disponibilităţii de a fi de folos şi altora prin darurile pe care le au. Gustarea pregătită cu dăruire de voluntarii câtorva biserici din Ploieşti ne-au oferit ocazia unei părtăşii care se va tot repeta. Coordonatorul filialei Prahova, Costel Rădoi, cu spiritul lui practic şi deschis oricărei iniţiative, va pune în operă, cu ajutorul total al Celui Bun cu toţi, climatul cel mai cald şi mai relaţional.

Dedicarea construcţiei din str. Dosoftei 22 C, Bucureşti, ca sediu al Asociaţiei, a fost evenimentul istoric prin care recunoaştem o mână cerească ce continuă să ne conducă. Aici vom face popasul de familie duminica pentru întâlnirile de asociaţie şi sâmbăta pentru întâlnirile bisericii pentru persoanele cu dizabilităţi. Tot aici sperăm în construcţia unei săli de recuperare unde să deschidem posibilităţi de refacere parţială fizică prin aportul kinetoterapeuţilor noştri. În aceeaşi sală vom avea condiţiile de activităţi sportive, seminarii diverse şi expoziţii deschise de artişti dintre persoanele cu dizabilităţi. Întâlnirea de dedicare a spaţiului pentru proiecte sociale a fost dublată de aniversarea a doi ani de la înfiinţarea asociaţiei. Istoricul asociaţiei în imagini a fost prezentat de preşedintele asociaţiei după ce a luat interviul de cunoaştere persoanelor noi venite.

Cea mai proaspătă imagine din întreita manifestare a Asociaţiei a fost deschiderea filialei Constanţa, care a lăsat în memoria noastră o atmosferă caldă şi plină de

>>> continuare în pagina 9

Povestea mea de viată

-ultima parte-

Cristina Ioana Maghiu
Carei - Satu Mare

Anul 1999 a fost unul crucial din viaţa mea, absolvisem liceul, obţinînd rezultate bune la examenele de bacalaureat, trecusem şi de examenul de admitere la şcoala postliceală sanitară, cu profil balneo_fizioterapie masaj din Bucureşti, Şcoală ce am absolvit-o în anul 2001, dar tot în acel an am aflat că sufăr de o boală neurologică degenerativă, care este incurabilă, nefiind nici un tratament care să oprească evoluţia acestei boli, iar prognosticul este unul nefavorabil.

Boala se numeşte Neurofibromatoză recklinghausen şi se manifestă prin generare de tumori la nivelul pielii şi pe traectul diverşilor nervi din organism, tumorile sunt benigne, insă, dacă apar pe nervi importanţi, cum sunt cei cranieni, ori cei de la nivelul coloanei, este necesară îndepărtarea lor prin intervenţie chirurgicală. Dar prin aceste intervenţii, nervii sunt lezaţi, iar sechelele sunt grave.

În anul 2002 am avut fericita ocazie de a fi angajată, ca să lucrez ca maseur într-un salon de înfrumuseţare. Am muncit în acea instituţie până în anul 2005, an în care boala mea a început să îşi facă simţită prezenţa ei în corpul meu. Aveam foarte mari dureri de cap şi alte anomalii din cauza acestui debut sever şi exploziv.

A început atunci şirul lung de investigaţii şi apoi intervenţii chirurgicale pe care le-am suferit, prima fiind în primăvara anului 2005 la spitalul Bagdazar, secţia neurochirurgie, fiindu-mi extirpată atunci, o tumoare de dimensiunea unei nuci mai mărişoară. Tumoarea se afla în fosa craniana stângă, iar după extirparea ei, am rămas cu pareză facială pe partea stângă şi cu surditate la urechea de pe aceiaşi parte.

Mama m-a însoţit la acea operaţie, când mă trezisem din anestezie, nu ştia cum să îmi spună, că nu am să mai aud niciodată cu urechea stângă, dar când s-a încumetat să o facă, eu am liniştit-o spunîndu-i, că nu este nici o problemă şi să Îi dăm slavă lui Dumnezeu că m-a lăsat în viaţă şi că oricum, am două urechi, iar cu dreapta mai auzeam.

Simţeam că îi nevoie să îi spun astfel, deoarece, eu înainte de a intra în sala de operaţie, mă rugasem Domnului Iisus, să mă întărească şi să fie El care să mă ocrotească. Iar după acea scurtă rugăciune, dar sinceră, când am fost condusă în sala de operaţie, s-a întâmplat ceva ciudat cu mine, nu mai simţeam, că aş fi călcat, de parcă pluteam, deşi nu mi s-a administrat nici un sedativ, decât în momentul în care am fost aşezată pe masa de operaţie.

După intervenţia chirurgicală din 2005, am fost pensionată pe caz de boală, nemaifiind voie să depun efort fizic mare şi de durată, dar neşansa aceia nu a reuşit să îmi frângă aripile şi am luptat mai departe, facând tot ce îmi stătea în putinţă şi ce îmi era permis, doar ca să nu mă las învinsă de handicapul vizual, la care s-au mai adăugat şi acele sechele.

Am participat la tot felul de concursuri de cultură generală şi de îndemânare ce se organizau în cadrul asociaţiei de nevăzători, calificîndu-mă deseori la semifinale şi finale, ce aveau loc în diferite staţiuni sau oraşe din ţară. Astfel, reuşeam să împletesc utilul cu plăcutul, doar ca să nu mă las răpusă de cumplita boală.

În anul 2008 am suferit o nouă intervenţie chirurgicală, de data aceia, tumoarea era în lobul frontal şi de dimensiunea unui pumn uman, singura sechelă de atunci, fiind o epilepsie, care reuşesc să o ţin sub control cu tratamentul, ce mi-a fost prescris şi mai ales cu marele ajutor al Bunului Dumnezeu.

La acea intervenţie din 2008 m-a însoţit bunica mea, iar eu m-am rugat pentru ea, ca Domnul Iisus să îi dea tărie, să reuşească să facă faţă la încercările de atunci, iar El m-a ascultat şi de data aceia, deoarece totul a decurs bine. Eu am reuşit a doua zi să mă ridic de pe pat, performanţă ce nu o reuşisem în 2005, recuperarea de atunci fiind mai grea.

În anul 2009 am fost iarăşi operată, însă de data aceia, nu am suferit o intervenţie clasică, ci cu un aparat ultraperformant ce îl are spitalul Bagdazar în

>>> continuare în pagina 9

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Obiceiul

Florian Moț

Ce este obiceiul? Este bine să avem obiceiuri? V-aţi întrebat de ce facem anumite lucruri într-o anumită ordine, fără să fim foarte atenţi la detalii, pentru că aşa ne-am obişnuit?

(…)

Cercetările contemporane arată că orice gând sau acţiune frecvent repetate formează la nivelul sinapselor neuronale o lărgire şi înmulţire a terminaţiilor butonale care transmit informaţiile de la creier către organe şi astfel devine mai uşoară reluarea aceluiaşi gând sau acţiune pentru data următoare.

(…)

Putem fi încurajaţi de faptul că obiceiurile bune se pot forma prin repetarea faptelor bune, favorizate fiind de schimbările neuronale amintite mai sus. Nu trebuie să uităm că şi obiceiurile rele pot la fel de bine să profite de acelaşi mecanism neuronal descris.

(…)

Lupta dintre obiceiurile bune şi cele rele nu este deloc una uşoară. Simpla prezentare a modului de formare şi de dezvoltare a unui obicei nu este suficientă. Este nevoie de o hotărâre puternică de a ne forma un obicei bun.

(…)

Dumnezeu ne făgăduieşte că dacă vom încerca să ne formăm obiceiuri bune sau să le părăsim pe cele rele, El ne va da şi voinţa şi puterea de a înfăptui ceea ce ne-am propus (Filipeni 2:13).

Ana şi-a propus, auzind de undeva că sunt necesare trei săptămâni pentru formarea unui obicei să vadă dacă este adevărat. A început prin formarea obiceiului de a face bine igiena bucală după fiecare masă şi a observat că obiceiul s-a instalat în timpul preconizat. Apoi şi-a propus să facă unele schimbări în regimul alimentar şi să se ţină de ele. După trei săptămâni lucrurile mergeau ca pe roate. Mai greu a fost cu obiceiurile pe care şi-a propus să şi le formeze în relaţia cu soţul ei. Chiar şi după trei săptămâni a observat că tot mai avea tendinţa de a-l critica pentru faptul că a intrat încălţat în casă, în loc să-i spună un călduros bun venit. Dar pentru că a observat că lucrurile s-au îmbunătăţit, si-a propus să persevereze.

Ce este obiceiul? Este bine să avem obiceiuri? V-aţi întrebat de ce facem anumite lucruri într-o anumită ordine, fără să fim foarte atenţi la detalii, pentru că aşa ne-am obişnuit?

Obiceiul reprezintă, conform dicţionarelor, o deprindere individuală câştigată prin repetarea frecventă a aceleiaşi acţiuni, un fel particular de a se purta sau de a face ceva; obişnuinţă, învăţ.

Obişnuim să ne sculăm dimineaţa la o anumită oră pentru că aşa ne-am obişnuit, să ne îmbrăcăm după un anumit ritual, să mâncăm într-un anumit fel intrat în obişnuinţă, toate acestea însumate cu multe alte obiceiuri definindu-ne comportamentul general.

Faptele des repetate intră aproape într-un automatism, formându-se obiceiurile şi mai apoi caracterul.

Putem da exemple de obiceiuri bune cum ar fi unele banale, de a face ordine în cameră înainte de a ieşi din ea, de a avea mese regulate, de a citi zilnic câte ceva, dar şi mai rar întâlnite în societatea modernă ca obiceiul de a nu bârfi, de a vorbi de bine pe cineva, de a încuraja pe cei în nevoie, de a pune ceva deoparte pentru cei săraci, etc.

Există şi obiceiuri rele, de care e bine să nu ne ataşăm, cum ar fi culcarea la ore târzii, aprinderea televizorului chiar daca nu e nevoie, înjurăturile, bârfa, etc.

Obiceiurile se formează în funcţie de complexitatea activităţilor şi de ritmicitatea lor, în perioade relative, pornind de la câteva zile până la perioada de câteva luni. Unele dintre ele se formează excepţional de repede (putem fi tendenţioşi în a spune că

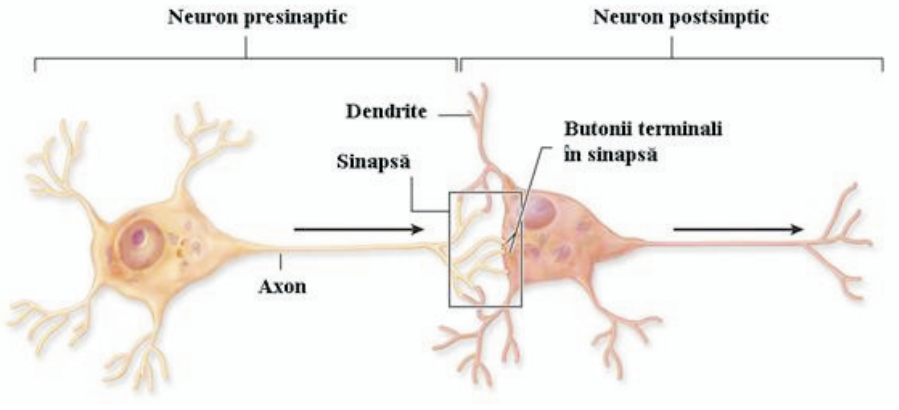

>>> continuare în pagina 5

>>> continuare din pagina 4

cele rele), iar altele depunând un efort conştient şi volitiv mult mai mare.

De-a lungul timpului s-au făcut mai multe studii cu privire la această latură a personalităţii umane, cu diverse revelări a ceea ce este obiceiul. Ceea ce ne interesează în acest articol este să subliniem cum are loc la nivelul sistemului nervos procesul de formare al unui obicei şi pornind de aici să înţelegem anumite implicaţii şi de asemenea cum putem să ne formăm obiceiuri bune şi să le oprim pe cele rele.

Cercetările contemporane arată că orice gând sau acţiune frecvent repetate formează la nivelul sinapselor neuronale o lărgire şi înmulţire a terminaţiilor butonale care transmit informaţiile de la creier către organe şi astfel devine mai uşoară reluarea aceluiaşi gând sau acţiune pentru data următoare.

Dr. William Sadler, psihiatru şi membru al Asociaţiei Psihiatrilor Americani, spune că obişnuinţele constante formează cărări prin sistemul nostru nervos şi că frecventa repetare a aceluiaşi gând, sentiment sau acţiune produce un şanţ mai accentuat, exact aşa cum desele plimbări printr-o peluză ar forma o cărare bine imprimată în gazon.

Ellen White scria în secolul XIX într-un mod sugestiv: „Ceea ce copilul vede si aude, trasează linii adânci în frageda minte, linii ce nu se mai şterg niciodată definitiv… Acte repetate devin obişnuinţă ce poate fi uşor modificată prin măsuri aspre, dar foarte rar schimbată.” (E.G.White – Educaţia copilului.)

Putem fi încurajaţi de faptul că obiceiurile bune se pot forma prin repetarea faptelor bune, favorizate fiind de schimbările neuronale amintite mai sus. Nu trebuie să uităm că şi obiceiurile rele pot la fel de bine să profite de acelaşi mecanism neuronal descris.

Ne putem foarte uşor da seama că atunci când suntem deja deprinşi cu obiceiuri rele, cum ar fi de exemplu fumatul, nu ne este uşor să ne debarasăm de ele. Ce este de făcut. Tot în urma cercetărilor s-a observat că formarea unui obicei bun antagonic celui rău, presupune formarea şi dezvoltarea mai puternică a unei căi neuronale care să învingă viteza de stimulare şi efectuare a mecanismului negativ. Aceasta presupune voinţă şi exerciţiu.

Lupta dintre obiceiurile bune şi cele rele nu este deloc una uşoară. Simpla prezentare a modului de formare şi de dezvoltare a unui obicei nu este suficientă. Este nevoie de o hotărâre puternică de a ne forma un obicei bun. După aceea trebuie să facem un plan realist cu privire la modul în care vom începe formarea lui. De exemplu, dacă ne propunem să formăm obiceiul de a face exerciţiu fizic regulat, trebuie să facem şi un plan cu privire la tipul de exerciţii, complexitatea şi intensitatea lor, programarea în timp. Altfel riscăm să abandonăm, descurajaţi fiind, după maxim două, trei zile.

Din perspectivă creştină aspectul acesta nu este trecut sub tăcere. Biblia vorbeşte foarte mult despre obiceiuri, arătând că ele pot să ne înalţe viaţa sau să ne-o ruineze. Despre Domnul Hristos se spune că avea obiceiul de a merge săptămânal la biserică (Luca 4:12), şi că cei care sunt credincioşi îşi deprind prin întrebuinţare judecata să deosebească binele de rău (Evrei 5:14). Mai mult, Scriptura ne avertizează că obiceiurile bune pot fi stricate din cauza tovărăşiilor rele. (1 Cor 15:33).

Dumnezeu ne făgăduieşte că dacă vom încerca să ne formăm obiceiuri bune sau să le părăsim pe cele rele, El ne va da şi voinţa şi puterea de a înfăptui ceea ce ne-am propus (Filipeni 2:13).

„Întunericul şi descurajarea se vor abate uneori asupra sufletului, şi vor ameninţa să ne copleşească, dar nu trebuie să ne pierdem încrederea. Trebuie să ţinem ochii pironiţi la Isus, fie că simţim sau nu această nevoie. Noi trebuie să împlinim cu credincioşie orice datorie cunoscută şi apoi să ne sprijinim liniştiţi pe făgăduinţele lui Dumnezeu.” (E. G. White, Testimonies to young, p. 53)

-sfârşit-

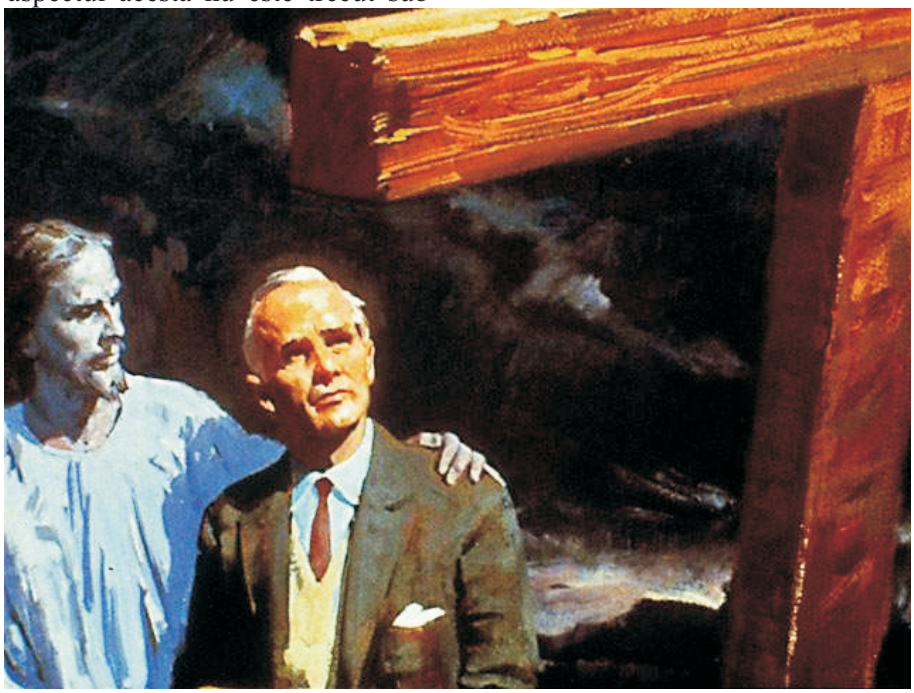

Cine plânge?

de **Dana Bordeianu**

„Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieţii, şi Dumnezeu va şterge orice lacrimă din ochii lor.”(Apoc. 7:17)

Am un băieţel foarte vioi şi când spun „foarte” nu exagerez. Tot timpul caută câte ceva de făcut. De multe ori am reuşit să-l feresc de pericole însă, la cei 2 ani şi 5 luni, Radu „meştereşte” tot timpul câte un plan iar vigilenţa mea uneori este biruită.

Aşa s-a întâmplat într-un amurg de zi. Cât explicam ceva nepoatei mele de 10 ani, Radu a avut timp să se urce în picioare în căruciorul său (şi de câte ori nu l-am dat jos spunându-i ce periculos e!) şi apoi să cadă cu faţa în jos.

În ţipetele sale teribile (care atunci când plânge înseamnă că este ceva serios) m-am repezit şi l-am luat în braţe încercând să-i opresc sângerarea abundentă de la guriţă şi mânuţă.

Apoi, m-am simţit depăşită şi am plecat cu el la Urgenţă. Tati nu era acasă. L-am sunat doar să-i spun că duc băiatul la spital. Deşi m-a ajutat fratele meu, totuşi simţeam că-n lupta împotriva necunoscutului sunt doar eu cu băieţelul meu.

La Urgenţă alergând cu scumpul meu pui în braţe, ţinta era să ajung mai repede la Chirurgie. Când am intrat, l-au preluat cei de acolo iar pe mine m-au rugat să ies afară dacă nu rezist. Le-am spus că cel mai insuportabil lucru pentru mine ar fi să stau tocmai afară. Numai puiul meu conta aşa că, i-am rugat să se grăbească. L-am ţinut de mână în timp ce, în groaza necunoscutului pe care îl simţea în faţa lui şi cu durerile teribile pe care le avea, încerca să mă implore să-l iau de acolo. Cum să-i explic puiului meu că anestezia acea dureroasă îi face bine? L-am ţinut de cealaltă mânuţă şi i-am vorbit tot timpul.. Apoi, încă un vaccin antitetanos în mână şi gata, cu o mânuţă cusută şi bandajată frumos (i-am spus că el are cea mai

deosebită mânuţă), cu o buză spartă, o gingie inflamată şi încă sângerândă şi cu un dinţişor puţin spart, doctorii ne-au dat pace.

La întoarcere a adormit plângând şi din când în când suspinând. Peste noapte s-a trezit, a plâns a cerut la stea la pieptul meu. Nu m-am putut odihni. Îl priveam şi aş fi vrut să dau timpul înapoi. Dacă…, dacă … apoi am plâns… I-am mulţumit lui Dumnezeu că a fost cu mine. A doua zi a fost mai bine. Acum se joacă… a uitat…

Scrie în Cartea Sfântă *„Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor”*. Cele care sunt mame ştiu ce spun acum: durerea fiului nostru ne doare de două ori mai mult decât a noastră proprie. Însă, Tatăl nostru ceresc ne cunoaşte, ne iubeşte atât de mult încât depăşeşte înţelegerea noastră. Îi pasă de noi atât de mult încât El Însuşi plânge. Dacă Dumnezeu îmi şterge lacrimile mele, pe ale Lui, cine le şterge?

Epilog : Acum Radu e bine. Se joacă nevinovat… A uitat întâmplarea… Dar eu… eu nu am uitat. Acum, îl iubesc şi mai mult!

-sfârşit-

Stresul şi remedii ale acestuia

-Sursa valorii personale-

-continuare-

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Cum pot dezvolta o imagine de sine corectă?

Fiecare vietate din natură are un scop pentru care a fost creată, pentru care trăieşte şi pe care îl îndeplineşte: echilibrarea unui lanţ trofic, înfrumuseţarea pământului, şi lecţii de viaţă pentru om.

Omul, spre deosebire de alte vietăţi, are un scop mai înalt. Adam a fost creat de Dumnezeu pentru a se dezvolta, a înţelege, a construi, a iubi, a oferi şi a primi, a lăuda pe Dumnezeu şi a se bucura de viaţă. Este un scop frumos, însă de cele mai multe ori, datorită împrejurărilor nefavorabile create de păcat, în ziua de astăzi ajungem să-l pierdem din vedere. De multe ori ne asemănăm cu un om care nu ştie să înoate, şi a cărui singură ţintă este să rămână la suprafaţă, să reziste cât mai mult timp. Ajungem să trecem prin situaţii traumatice, care ne marchează viaţa ireversibil şi ne afectează stima de sine. Cum putem să ne menţinem stima de sine în aceste condiţii, care sunt departe de ideal?

Singuri nu putem păstra un echilibru în viaţă şi nu ne putem vedea aşa cum suntem. De cele mai multe ori oglinda în care ne privim este deformată, pentru că nu ne uităm în oglinda potrivită.

Să ne oprim asupra câtorva sfaturi practice despre cum să dezvoltăm o percepţie bună despre noi, astfel încât viaţa noastră să fie mai frumoasă, în ciuda dificultăţilor pe care le întâlnim:

❖ nu suntem singurii care ne confruntăm cu problema stimei de sine. Există foarte multe persoane care au aceeaşi problemă. Să evităm şi să îndepărtăm gândurile negative care ne vin în minte şi care ne sugerează că nu avem valoare, că nu contează părerea noastră, etc. Să nu uităm că Dumnezeu ne-a oferit unicitate - nu numai materialul genetic şi amprentele sunt unice, dar şi modul în care fiecare persoană gândeşte şi acţionează. Imaginaţi-vă că există 7 miliarde de matrice unice şi acelea suntem noi, fiinţele umane. Deci dacă Dumnezeu ne-a creat în acest fel, să folosim acest lucru pentru a ne bucura şi a împărtăşi cu ceilalţi acele experienţe şi domenii pe care le ştim şi în care ne pricepem. Nu este o tragedie să nu cunoaştem anumite lucruri, şi să învăţăm de la ceilalţi.

❖ să trăim în realitate, să fim dispuşi să învăţăm din critici şi greşeli şi să găsim motive de bucurie în viaţa zilnică

❖ avem dreptul să ne respectăm şi să fim respectaţi.

❖ avem dreptul de a spune da sau nu, în ceea ce ne priveşte.

❖ uneori simţim că nu suntem buni de nimic, numai pentru simplul fapt că nu am luat un examen sau pentru că am pierdut o slujbă, că am fost nepoliticoşi într-o anumită împrejurare. Este adevărat că suntem surprinşi de multe ori de comportamentul nostru, însă tot atât de adevărat este că învăţăm continuu să ne adaptăm situaţiilor şi relaţiilor cu cei din jur.

❖ să ne cunoaştem şi să ne dezvoltăm darurile primite din partea lui Dumnezeu

❖ să ne acceptăm limitele şi să ne îndreptăm atenţia spre a găsi modalităţi creative de a învinge slăbiciunile şi de a ne face utili, chiar şi printr-o vorbă bună, spusă la timpul potrivit

❖ tot ce începem să ducem la bun sfârşit (lipsa de perseverenţă este adesea responsabilă de eşecuri şi duce la lipsă de încredere). O astfel de

>>> continuare în pagina 8

>>> continuare din pagina 7

persoană se mulţumeşte cu puţin, nu se străduieşte, nu-şi face planuri: trăieşte „de azi, pe mâine”.

❖ succesul public nu este o garanţie pentru stima de sine, de aceea este important să înţelegem că singurul motiv durabil pentru o stimă de sine corectă este conştienţa apartenenţei la un grup de prieteni, familie şi conştienţa dragostei lui Dumnezeu faţă de noi.

❖ să ne luăm timp pentru meditaţie, pentru a tăcea, pentru a asculta şi pentru a ne relaxa - stresul poate fi încă un factor care să ducă la frustrare şi o stimă de sine scăzută, datorită aglomerării cu sarcini.

❖ dacă suntem obişnuiţi să facem o introspecţie a zilei care s-a scurs şi să tragem nişte concluzii, să ne creem şi obiceiul de a preda în mâna lui Dumnezeu eşecurile noastre pentru ca El să ne ajute în rezolvarea lor şi să fim mulţumitori pentru fiecare reuşită, oricât de mică ar părea la acel moment. Dacă nu suntem obişnuiţi, atunci avem posibilitatea de aici înainte să o practicăm.

“Important este nu ceea ce ți se întâmplă, ci felul în care reacționezi"

❖ să ne obişnuim să gândim frumos faţă de cei din jur, aceasta fiind o altă problemă care ne duce la depresie. Spiritul critic şi obişnuinţa de a vedea ceea ce este negativ în persoanele din jur, ne deformează propria percepţie despre noi înşine.

❖ să încurajăm pe cei care se confruntă cu probleme şi vom observa că propria viaţă va fi mai frumoasă, deoarece doar dăruind ne bucurăm pe deplin.

Renumita scriitoare Ellen G. White a scris în cartea sa „Minte, caracter şi personalitate”: „A avea un caracter demn, nu are nimic în comun cu mândria și înălțarea de sine.”

Studiind Scriptura, învăţăm de la personajele biblice că Dumnezeu doreşte ca oamenii să fie dependenţi de El, însă plini de curaj. Buni administratori, dependenți și devotați Lui. Smeriţi dar înţelepţi. Harnici şi cu voie bună. Mintea şi trupul ne-au fost oferite spre a fi o binecuvântare pentru ceilalţi, nu pentru ca ceilalţi să ne slujească nouă.

De multe ori ne culcăm supăraţi, mânioşi, sau cu alte sentimente rele, pentru că ceilalţi nu ne înţeleg, gând care ne irită şi ne împiedică să menținem relații de lungă durată.

Aceeaşi scriitoare ne îndeamnă: „Cel ce a făcut florile şi i-a dat păsărelei ciripitul, zice: „Uitaţi-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii“. „Uitaţi-vă la păsările cerului“. Privind la minunăţia lucrurilor naturii, puteţi să învăţaţi mai mult din înţelepciunea lui Dumnezeu decât ştiu învăţaţii cei mari. Pe petalele crinului, Dumnezeu a scris o solie pentru voi - o solie scrisă într-un limbaj pe care inimile voastre îl pot citi numai dacă înlătură neîncrederea, egoismul şi grijile chinuitoare. De ce v-a dăruit El păsărele cântătoare şi flori gingaşe? Oare nu ca o revărsare a iubirii din inima unui Părinte, care să lumineze şi să înveselească drumul vieţii voastre? Tot ce vă era necesar pentru existenţă, v-ar fi putut fi dăruit, fără flori şi păsări, dar Dumnezeu nu era mulţumit doar să vă asigure ceea ce ar fi fost îndeajuns pentru întreţinerea vieţii. El a umplut pământul, văzduhul şi cerul cu frumuseţi care să vă vorbească despre intenţia Lui plină de iubire pentru voi. Frumuseţea tuturor lucrurilor create nu este decât o rază din strălucirea slavei Sale. Dacă a folosit o iscusinţă atât de nemărginită pentru lucrurile naturii şi pentru fericirea şi bucuria voastră, vă mai puteţi îndoi că va da fiecăruia orice binecuvântare de care are nevoie?"

Poate că par învechite, însă principiile biblice sunt universal valabile și nu țin cont de timp. Dacă legea enunțată de Arhimede, de exemplu, a rezistat în timp, cu atât mai mult Cuvântul Scripturii poate fi mai de preț, pentru că este scris de o Autoritate Superioară oricărei alteia. Cei care au nevoie de schimbare și o viziune sănătoasă suntem noi, nu Sfânta Scriptura. De aceea îndemnul de sfârșit ar fi: să ne deschidem inima şi să preţuim Cuvântul Scripturii, care ne poate ajuta la dezvoltarea unei percepţii sănătoase despre sine şi despre cei din jur!

Cu cât ajungem mai aproape, mai în armonie cu planul lui Dumnezeu, cu atât mai favorabilă va fi poziţia noastră faţă de vindecare, păstrarea sănătăţii şi faţă de o valoare personală corectă!

-va urma-

Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 2

bucurie. Persoane deosebite dintre cei cu dizabilităţi ne fac din nou atenţi la capacităţile şi sensibilitatea mare de care dau dovadă aceşti minunaţi oameni cărora le suntem restanţi cu reconsiderarea aprecierii noastre faţă de ei. Prin prezenţa Speranţei TV ne vor rămâne imagini şi mărturii de neuitat, cât şi o mediatizare a acestui eveniment, ce o datorăm oamenilor în vederea schimbării opiniei faţă de persoanele cu dizabilităţi. O masă bine pregătită ne-a adus unii aproape de alţii pentru o cunoaştere mai intimă.

Mai multe... colibe de lumină

În mod hotărât, specificul acestei Asociaţii duce spre multiplicarea proiectului în întreaga ţară. Caracteristica dominantă a acestei iniţiative, care vine din inspiraţie cerească, este aceea ca persoanele cu dizabilităţi să fie împreună, în mod regulat, în ambianţa unei familii legată prin suferinţă, dragoste şi încredere. Cine va citi aceste rânduri de final, va citi şi provocarea pe care o lansăm: căutăm oameni dedicaţi, care să sacrifice timp, să facă risipă de iubire şi de angajament pentru a ridica această misiune în fiecare oraş mare unde se găsesc în aşteptare sute şi mii de persoane cu dizabilităţi care doresc să iasă la o interacţiune fericită. Dorim să schimbăm la faţă oamenii valizi, care, în urma

cunoaşterii persoanelor cu dizabilităţi, vor înţelege de unde poate veni lumina, înţelepciunea şi vorbirea aceea uimitoare despre adevăratele nevoi sufleteşti. Şi atunci vor dori să fie voluntari permanenţi ai acestei iniţiative care îi vor schimba şi pe ei. Vă invităm să vă ridicaţi şi să umblaţi în această lumină!

-sfârşit-

..::: Viaţa aşa cum este :::... ..::: Viaţa aşa cum este :::... ..::: Viaţa aşa cum este :::...

>>> continuare din pagina 3

dotare, tumorile de data aceia, deşi au fost 5 la număr, erau mai mici şi se putea interveni cu acel aparat, limita maximă a unei tumori nu trebuie să depaşească 3 centimetrii, ca să se poată interveni cu acel aparat.

Tot în acel an, am trăit cel mai minunat lucru din viaţa mea, am citit pentru prima dată Biblia, doar în două luni. Am citit-o în format audio pe calculator, noi nevăzătorii ne putem bucura de şansa enormă de a reuşi să putem utiliza calculatorul cu ajutorul unei voci sintetice, un program ce ne citeşte absolut toate aplicaţiile ce le facem pe calculator.

În urma primei citiri a Bibliei, a urmat studiul, doream să aflu cât mai multe despre Domnul Iisus, care mă ajutase de atâtea ori, dar am descoperit un lucru şi mai uimitor în urma citiri intâmplării orbului Bartimeu. Mie mi se inoculaseră nişte idei greşite, cum că nu văd şi am atâtea probleme de sănătate pentru că, fie sunt născută pe vineri 13, iar în popor se ştie că această zi este una cu ghinion, fie că părinţii mei nu erau căsătoriţi când am venit pe lume, iar pentru greşeala lor, plătesc eu.

Aşadar am aflat că toate acele idei erau false şi că Domnul Dumnezeu vrea să Îşi arate Slava în mine şi am înţeles de ce eu nu mă hazardasem niciodată, în pofida tuturor suferinţelor ce le-am suportat, pentru că Duhul Lui cel Sfânt mă cerceta în toate acele încercări, mă ajuta şi îmi punea speranţa în inimă, ca să nu deznădăjduiesc nici o clipă.

Acum urmez pregătirea pentru a încheia legământ cu Domnul Dumnezeu prin actul solemn al botezului prin scufundare în apă, moment care sper să fie cât mai curînd, deoarece la începutul lunii iunie din acest an, 2012, va fi necesar să merg la o nouă intervenţie cu acel aparat pentru a-mi fi iradiate nişte tumori ce au mai apărut, intervenţie în urma căruia risc să îmi pierd şi auzul urechii drepte, dar nu mă îngrijorez, deoarece Domnul este cu mine, iar El ştie mai bine ce este bun şi folositor pentru noi toţi.

El să ne dea înţelepciune să dorim cu toţii să ne predăm în braţele Lui ocrotitoare şi să înţelegem planul pe care Îl are cu fiecare dintre noi.

SLĂVIT SĂ FIE NUMELE LUI ÎN VECI, AMIN!

-sfârşit-

ZI DE MAI

Soarele îmi zâmbeşte cu ardoare
O mare de verdeaţă să înalţă la cer
Cânt de păsări se aud în zare
Dreptul la viaţă şi ele îl cer.

Nori fumurii cerul îl împăzesc
Vestind că ploaia iarăşi vine
Nostalgică spre tot privesc
Natura mă încântă pe mine.

E atâta bogăţie în jurul meu
Avere de flori şi verdeaţă
Încât aş vreau să sorb şi eu
Nectarul verde dătător de viaţă.

Dumnezeu a făcut această minune
Dînd frumuseţe şi în natură şi în noi
Ca eu azi lumii să pot spune
E primăvară, e mai, sunt şi ploi.

Vali Fencea
Ciutelec (Bihor)

IISUS

Dedicată tuturor
sponsorilor revistei „Împreună”

Proiectează casa arhitectul
Iisus zidește sufletul
Pas cu pas contruiește
Cu mistria viața călăuzește.

Un giuvaer e viața
E înălțătoare speranța
Măreață și divină dragostea
Unică și totdeauna iertarea.

Viața, e darul lui Dumnezeu
Sus pe schelă lucrează mereu
În armonie avem credința
Dragostea e biruința.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

Talentul...

nu cunoaste

handicap!

IUBESC

Dedicată tuturor
prietenilor revistei „Împreună”

La malul mării-acum sosesc,
Mi-e inima prea plină, căci iubesc;
Pe tine mare cu valuri și cu taine,
Tu care-mi dăruiești averi de miioane.

Calc pe nisipul cald și mi se pare
Că sunt Fata Morgana sau chiar sunt o sirenă,
Mă-nchipui chiar c-aș fi o mitică meduză
Și-un val sărat, ghiduș, mă sărută pe buze.

În larg m-așteaptă un vapor din care
Coboară-un marinar alunecând pe ape;
Nu știu de-i vis, ori chiar este aievea
Ori eu aud cum sună grav sirena.

În cercuri largi, lin, zboară pescărușii
Și marea-i tot mai mare cu valuri ca și urșii
Izbesc în stâncă cu putere, se retrag
Se duc și se întorc ca și un bumerang.

Și cu păreri de rău mă-ndrept spre cărărușă
Cu pași greoi, nesiguri cu pașii de mătușă;
-Ne-ntoarcem și-altădată! Îmi spui cu glasul cald,
Și-o lacrimă sărată s-anină pe obraz.

Gheordănescu Maria
Cobadin (Constanța)

ACASĂ

Acasă este acolo unde este inima mea,
Acasă, oare acest cuvânt ar trebui
Pentru mine să însemne ceva?
Îmi amintesc vag că însemna ceva, cândva...
Dar acum nu știu decât că îmi face să plângă inima...
De ce? De ce? Vă rog din drum o clipă să vă opriți
Ajutați-mă să aflu unde a rămas singură inima mea.
Vă rog, nu vă grăbiți, stați, durerea să-mi priviți
Vreau și eu doar să am din nou „căsuța mea”
Mi-a fost tâlhărită viața de dușmani
De către tată și frate bun, din viață mi-au furat ani...
Acasă e acolo unde e inima mea dar...
Acel loc nu mai există acum, e doar în amintirea mea...
A fost distrus de dușmanii ce inima mi-au sfâșiat
A fost distrus, pângărit, întinat...
Plâng acum și mă gândesc unde oare,
O altă „casă” pentru inima mea am să găsesc.
„Acasă” acum pentru mine e doar Casa lui Dumnezeu.
Plâng uneori și mă gândesc la ce mi-a fost furat
Plâng în zadar, nimic nu mai poate fi recuperat...
Doar păstrez vie in inima mea speranța că într-o zi
Într-o frumoasă zi, o altă casă, plină de iubire
Pentru inima mea voi găsi...

Albu Gina-Lăcrămioara
Fieni, (Dâmbovița)

TU ALEGI

Tu alegi, de tine depinde
Pe ce drum al vieții vrei să mergi
Privește în jurul tău
Dacă găsești vindecare sufletească.

Cutremure, urgii, războaie
Vin val după val
Se îngrozește tot pământul
Domnul vrea să-ți dea un sfat.

O, de când te aștept
Să deschizi inima ta,
Să-L slujești pe Hristos
Să primești cununa vieții.

Hai acum să vii
Pentru slava lui Isus
Prin credința ta
Poți fi salvat de Dumnezeu.

Iordache Ionel Marius
Viişoara (Constanţa)

INVIEREA LUI LAZĂR

De patru zile înmormântat
Uitase Lazăr de durere
În somn adînc şi îngheţat
Nu mai visa vreo înviere.

Doar glasul lui Isus dă viaţă
Căci Cheia pulberii El ţine
Din somnul cel adânc de gheaţă
Pe Lazăr l-a chemat la Sine.

Da, Domnul a înviat pe Lazăr
Căci piatra n-a clintit-o El...
Căci planul Său este ca-n viaţă
Şi noi să conlucrăm cu zel...

Negrea Ionică
Dâmboviţa

Talentul…
(Creatia ta)

DOMNUL TRANSFORMĂRII

Ești Domn al transformării mele,
în fiece zi, Domn al iubirii,
slăvit să fii în veșnicii,
căci fără de Tine,
voi călca greșit și voi pieri.

Ești lucrător în viața mea,
mă slefuiești, ca sfânt eu să pot fi,
după cum e voia Ta,
ai milă Tu de viața mea,
Îți mulțumesc pentru iubirea Ta!

Condus prin adevăru-Ți sfânt,
calc pe pământul de Tine creat,
ajută-mă să-l pot împlini,
și curat eu să pot fi,
pentru a Te urma în veșnicii.

Bucuros trec de necaz,
deși uneori stau în impas,
dar Tu îmi dai încrederea în Tine,
locuiește Doamne în mine,
Slăvit să fii!

Îmi încerci credința în Tine,
și vezi Doamne cum pot judeca,
și dacă e rău în mine,
mă cureți să Te pot urma,
Binecuvântat să fii!

Slăvit să fii în veșnicii,
căci ești comoara vieții mele!
Ești Lumina ce-mi dă putere,
să-mi duc crucea și-n durere,
fie voia Ta, nu a mea. AMIN!

Stănilă Marius
Din volumul
„Cuvântul străbate prin inimi”

A MEA COPILĂRIE

A mea copilărie
o văd dansând prin iarbă;
îi sare-n piept pădurea
când despre mine o-ntreabă.

Prin macii atât de copți
ea zburdă ca un ied,
e raiul ce mă-ndeamnă
în el să mă tot pierd

Magdalena Dorina Suciu
din volumul
„Copilărie – pâine dulce”

MURMUR DE CHITARĂ

Când lumea-ți pare mai pustie
Și vreun necaz te-ajunge iară,
Ce poate-n viață să te ție?
Decât un murmur de chitară.

Și frunze moarte cad prin vie,
De crivățul pornit afară,
Ce poate să le mai învie?
Decât un murmur de chitară.

Tristețea îmi alung și chinu',
În lumea asta de ocară,
Cine poate să-ți schimbe destinu'?
Decât un murmur de chitară.

Cătălin Cioba
Din volumul
„La gorunul cu suspine”

ȘI BOLNAVII MUNCESC

Un bărbat care fără serviciu a rămas,
Nu s-a lăsat până nu s-a angajat,
Piciorul îi lipsea, dar el bine muncea,
Și patronii de el tare mulțumiți erau.

Un vecin al lui care tare bețiv era,
Nimeni pe nicăieri nu-l mai angaja,
Și odată când s-au întâlnit amândoi,
Plin de ură și ciudă l-a întrebat apoi:

„Sunt un bărbat foarte sănătos vecine,
Dar nimeni nu mă angajează ca pe tine,
Iar pe tine, căruia piciorul îți lipsește,
Găsești servici oricând inima-ți dorește!”

Acesta s-a uitat atent la vecinul său,
Care era amețit de băutură tare rău,
După ce l-a privit atent, răspuns a dat
Și iată ce vecinul său de la el a aflat:

„Când nu ai un picior sau chiar o mână,
De vrei, oricând poți să faci o treabă bună,
Dar când nu ai cap și mintea-ți lipsește,
Nimeni să se-ncurce cu tine nu dorește.”

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeș)

MOARTEA

Eu nu urăsc o viață,
De moarte nu mi-e teamă,
Cred că ea este lumina
Puternică și caldă

Duce sufletul în necunoscuta lume,
Trece prin ea când poate să și ierte,
Niciodată, nimeni nu poate s-o deșerte
Când din cupa sacră cu toții bem anume

La fel și locuința ce-a strălucit odată
Se vede tristă, părăsită dar curată,
Cândva aici s-a împletit speranța
Care în suflete a semănat credința.

Curând frunzele vor acoperi lăcașul,
Natura înțeleaptă hotărând sălașul,
Noi bucurii s-ar naște pe această parte
Și o nouă viață știe să redea această moarte

Dar eu, în neștiința mea, te întreb moarte,
De care bucurii ai să ai vreodată parte?
Pe unde treci lași în urmă lacrimi și durere,
Fără de milă de lângă cei dragi smulgi suflete

Deseori mă întreb: tu știi ce e durerea?
Ce mult doare despărțirea?
Știi oare ce e iubirea, suferința, credința?
Pârjolești sufletele lăsând în urmă neputința

Oare cine te-a născut pe tine?
Ai și tu părinți buni, ocrotitori ca mine?
Ai frați, surori, rude și colegi,
Sau îți ajung lacrimile pe care le culegi?

Cidem Narcis Brâslașu
Din volumul **„O narcisă frântă”**

Talentul...

nu cunoaste

handicap!

Îngrijire bătrâni

Cuplu tânăr (30 ani) fără copii, căutăm bătrâni singuri fără obligații, din București, pentru îngrijire, ajutor în casă și financiar contra rămânerii în spațiu (uzufruct viager - uzufructuarul nu poate fi evacuat din imobil).

Specificăm faptul ca suntem persoane cu un handicap fizic ușor (nu avem nevoie de nici un ajutor extern) oferim seriozitate maximă și dorim același lucru.

Prin acest lucru ne putem ajuta reciproc: dumneavoastră o bătrânețe liniștită și noi o locuință.

Dacă doriți mai multe informații despre noi vă rugăm să ne contactați.

Persoane de contact: ***Gina și Florin 0757-191195 / 0754-795115 / 0767-252200.***

Vă mulțumim!

Zoica

Mă numesc Zoica, sunt din Pașcani, am 54 ani, am handicap locomotor gr. I. Sunt o persoană agreabilă, comunicativă, fără vicii, iubitoare de frumos și de curățenie, ofer și doresc seriozitate și sinceritate. Caut fată sau femeie, fără obligații sau vicii, care să cunoască și să înțeleagă necazul și suferința, care să locuiască cu mine pentru a mă ajuta în treburile casnice și a-mi acorda îngrijire. Mai multe relații la ***0761-411210*** *sau* ***0236-346885****.*

Negrea Ionică

Mă numesc Negrea Ionică, cu handicap grad unu. Rog pe toţi fraţii şi surorile şi toţi cu suflet mare şi credinţă în Domnul Isus, să fiu şi eu ajutat pentru a-mi lua un cărucior electric care l-am găsit la Fundaţia Portul Speranţei din Bârlad şi trebuie să plătesc bateriile care costă 1400 RON (paisprezece milioane). Dacă mă puteţi ajuta să plătesc bateriile. Vă mulţumesc şi bunul Dumnezeu să vă binecúvânteze.

Adresa mea: ***Negrea Ionică, str Tunari, Nr. 28, sat Măgura, com Bezdead, jud. Dâmboviţa.***

Petcu Elena Georgiana - Vâlcea

Dragi cititori ai revista impreuna numele meu este Petcu Elena Georgiana sunt din Vâlcea, am 23 de ani, sunt persoană cu handicap gradul 1 și am mare nevoie de un cadru de mers fără roți. Vă rog mult cine mă poate ajuta, aștept să mă sunați oricând la tel. ***0742-617504****. Mulțumesc mult!*

Oneală Petrică

Vând Opel Astra-F-CC, motor 1,6 / 1995, RO-Giurgiu (jud. Giurgiu), Comuna Joiţa (la 12 km. de Bucureşti), înmatriculată în România în data de 14.05.2009, RAR efectuat, inspecţia tehnică până pe 31.05.2013, 150.000 km, 101 CP (74 kw), 1598 cm³, benzina, Euro 3, cutie automată - adaptare omologată pentru persoane cu dizabilităţi (handicap) dar poate fi condusă şi de persoane fără probleme / adică pedalele nu sunt anulate, albastru - metalizat, ABS, geamuri electrice, închidere centralizată, airbag, radio / CD, servo direcţie, proiectoare ceaţă, schimb ulei motor efectuat de curând, baterie nouă, vopsea originală, interior plăcut şi stare impecabilă, primul proprietar, 2.100 Euro (uşor negociabil). Date de contact: Telefon ***0769-373212*** *sau* ***0745-384639.***

Mitică

Mă numesc Mitică, rog din suflet cine are să îmi doneze o bicicletă pentru gimnastică. Am tetrapareză spastică și n-am posibilitate financiară să merg la recuperare. Vă mulțumesc din suflet pentru înțelegere ***0758-432192***

Petrică

Rog pe toți cei ce-mi poate procura pungi de la soluții perfuzabile,glucoză,clorură de sodiu,ser fiziologic,etc,etc. Să le trimită la următoarea adresă. ***Simion Petrică, loc. Zăicești, com. Bălușeni, jud. Botoșani. Tel. 0745-612980****. Vă mulțumesc.*

Alexandru

Doresc să ajut pe oameni să cunoască Biblia, pentru o viaţă mai bună şi pentru viaţa veşnică. Cei interesaţi mă pot suna la ***0720-154534*** *şi* ***0760-039547***

Consilier juridic Georgeta-Mihaela Sima - Fundaţia Serafim - Consiliere juridicã gratuitã

Juristul Fundaţiei Serafim Georgeta-Mihaela Sima oferã consiliere juridicã gratuitã venind în întâmpinarea persoanelor cu handicap şi a celor care nu au posibilitatea financiarã pentru rezolvarea problemelor de ordin juridic. Dorinţa noastrã este de a vã ajuta în luarea unor decizii care sã se bazeze pe o informaţie corectã şi care sã vinã în sprijinul tuturor celor care necesitã un sfat juridic eficient, în special al persoanelor cu handicap. Ne puteţi scrie pe adresa: ***Fundaţia Serafim*** *pt. doamna jurist* ***Mihaela Sima Str. Libertãţii, bl. 6, ap. 50, Jud. Neamţ, Loc. Roman, Cod 611015*** *sau e-mail:* ***office@fundatiaserafim.ro***

Nr. telefon consilier juridic Mihaela Sima: ***0769-504768***

Nota redacţiei: Responsabilitatea corectitudinii informaţiilor din anunţuri, aparţine în totalitate autorilor!

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Avem un Dumnezeu atât de iubitor şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune, încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Să ne rugăm ca revista să dureze, ca sponsorii să fie prosperi, să ne ajute.

Pentru familia lui Aurel Burcea, prietenii și cunoscuții să fie sănătoși și tot ce-și doresc.

Să ne rugăm pentru sănătatea unchiului meu Gheordănescu Chirilă și a mătușii Jeni, a fratelui meu Gheordănescu Vasile și a cumnatei Valy și a tuturor bolnavilor din lume.

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)

Să ne rugăm pentru sponsorii revistei, pentru membrii clubului „Ridică-te și umblă", pentru toți cei ce au o suferință. Și nu în ultimul rând pentru Aurel Burcea, să-i dea Domnul sănătate și putere în tot ceea ce își propune să facă.

Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)

Să ne rugăm pentru Andrea din Ocna Mureș, Cidem, Aurel Burcea, Francisca din Satu Mare, pentru soțul meu, și nu în ultimul rând pentru sponsorii revistei. Dumnezeu să le dea sănătate, pace și să-i ajute în toate frământările și nevoile lor și bunul Dumnezeu să le conducă viețile la mântuire.

Kerekes Ibolya – Decea (Alba)

Să ne rugăm pentru familia lui Aurel ca Dumnezeu să lase vindecare sufletească și trupească, multe ploi de binecuvântări cerești și pământești, mult belșug de putere, credinţă şi sănătate.

Să ne rugăm pentru revista „Împreună", fundația „Alinare" și clubul „Ridică-te și umblă" ca Dumnezeu să lase belșug de binecuvântări.

Să ne rugăm pentru toți sponsorii de la mic la mare ca bunul Dumnezeu să lucreze la inima lor, ca revista să apară mereu şi asociaţia „Ridică-te și umblă" să activeze mereu.

Să ne rugăm pentru frații, surorile și prietenii de suferință, precum și pentru familia mea care are mare nevoie de Dumnezu.

Iordache Ionel Marius – Viişoara (Constanţa)

Din cauză că trebuie să stau mult pe căruț (14-15 ore zilnic), escarele mi se închid și mi se deschid. Slavă Domnului! S-au închis, dar rog să fiu susţinut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Să ne rugăm pentru întâlnirile din Bucureşti, Ploiești și Constanța, să găsim sponsori pentru ele, pentru activităţile ce se vor desfăşura, pentru ca să ni se umple inimile de împlinire, bucurie, satisfacţie...

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

După cum bine vedeţi la finalul revistei, sponsorii se retrag unul după altul. ***Să nu mai apară revista!!!*** *Eu nu ştiu, ci numai Domnul ştie.*

Ceea ce ştiu este că trebuie să continuăm să prezentăm dorinţa noastră la tronul Lui de milă şi de har, iar El să hotărască. (Rom. 8: 28)

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::...

Asociația și Biserica "Ridică-te și umblă"

Asociația si Biserica "Ridică-te și Umblă" București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în luna iunie, un sincer și călduros ***„La mulţi ani!",*** *împlinirea tuturor dorintelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat:* ***Costina Tudorache, Ștefan Popescu, Ionuț Mârzac, Denisa Mirela Ioniță, Mariana Iacobescu, Elena Meiroșu, Maria Constantin, Marin Marian, Irina Georgeta Modreanu, Maria Doroftei, Marian Pavel, Anamaria Nichita, Petre Boșoi, Laurențiu Oprea, Sorin Mihail Gândac.***

Fam. Neacșu Viorica; Anghel & Claudiu

Pentru buna noastră surioară de suferință ***Lenuța Porțan*** *care a venit anul trecut cu soțul ei și cu bunul nostru prieten domnul Titi de ne-a ajutat să putem ieși și noi la o mică plimbare. Îi dorim multă sănătate, fericire, toate florile din lume și un călduros* ***„La mulţi ani!",*** *cu ocazia împlinirii unei frumoase vârste pe data de 13 iunie.*

Neacșu Anghel & Claudiu

O zi din an este a ta. Și pentru ca e a ta este cea mai frumoasă zi a anului. Să te bucuri de ea împreună cu cei apropiați. ***„La mulţi ani!"***

Aceste urări de sănătate le doresc soției mele ***Viorica****, care pe data de 7 iunie, va împlini o frumoasă vârstă. Eu personal, împreună cu fiul nostru Claudiu, îi dorim din toata inima* ***„La mulţi ani!",*** *să îi fie calea plină cu mulți trandafiri.*

Dobra Doina – Ciolănești (Teleorman)

Iubirea mea, pe 17 iunie o frumoasă vârstă împlinești / eu te iubesc, cum și tu mă iubești / o roză în buchetul vieții tale vei adăuga / tu ești pe veci dragostea mea. ***„La mulţi ani!"*** ***Petruț*** *din Gurghiu – Mureș.*

Lucian

Pe 1 iunie a fost ziua de naştere a prietenei mele ***Eugenia*** *din loc. Podul Turcului Bacău și îi transmit un buchet de flori plin cu sănătate, fericire, bucurii și multă dragoste.* ***„La mulţi ani!",*** *draga mea prietenă, să fii tot timpul veselă şi optimistă.*

Ordace George

Pe 1 iunie soția mea ***Veronica Ordace*** *mai adaugă un trandafir la buchetul vieții. Îi urez clipe fericite și o asigur de toată dragostea mea.* ***„La mulţi ani!"***

Fam. Veronica & George Ordace.

„La mulţi ani!" *pentru prietena noastră* ***Lenuța Porțan*** *pe 13 Iunie, prietenii o înconjoară cu urări de bine și sănătate!*

Fam. Veronica & George Ordace

Fam. Lenuţa & Loţi Porţan

„La mulţi ani!" *pentru prietena noastră* ***Viorica Neacşu*** *pe 7 iunie, prietenii o înconjoară cu urări de bine şi sănătate.*

Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)

Pe data de 30 iunie, prietenul nostru de suferinţă ***Laurenţiu Oprea*** *face o frumoasă vârstă. De asemenea, tuturor sărbătoriţilor le transmit multă sănătate multe bucurii şi tot binele din lume.* ***„La mulţi ani!"***

Kerekes Ibolya
Decea (Alba)

Dacă ne-ar fi tot timpul bine, am fi curioși să vedem și cum ne este când ne e rău. Dacă iubirea ar fi fără mici certuri, nu am putea să o prețuim. Așa suntem noi, totdeauna căutăm ceva mai bun, mai nou, mai frumos... și nu ne bucurăm de ceea ce avem și ceea ce suntem.

Bucurați-vă totdeauna și prețuiți orice lucru mărunt și pe cei de lângă voi, cu bune și cu rele. Bucură-te de florile din grădină, de soare, de ciripitul păsărilor, de ploaie și de dragostea nemărginit de mare ce o are Dumnezeu pentru tine.

Îți mulțumim că ai ținut să ne împărtășești și nouă aceste gânduri și îndemnuri. Într-adevăr, avem nevoie să învățăm să apreciem ce avem și, de asemenea,să învățăm să ne bucurăm de tot ceea ce avem și ne înconjoară.

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeș)

Nu știu de ce noi oamenii care suntem bolnavi suntem tratați de cei sănătoși cu indiferență. Bine a zis cine a zis că sănătosul nu crede la bolnav, așa cum bogatul nu crede celui sărac. Noi cei bolnavi nu trebuie să ne rușinăm că suntem bolnavi, că boala nu este o faptă rea de care să ne rușinăm. Dacă ne rușinăm că suntem bolnavi, atunci cei care fură, tâlhăresc, violează... cum ar trebui să se simtă?

Dacă uneori ni se pare că suntem singuri, neajutorați, aceasta se întâmplă deoarece ne-am depărtat de Dumnezeu. Chiar dacă uneori suntem singuri, retrăgându-ne de cei mulți, totuși nu suntem singuri, deoarece suntem cu Dumnezeu.

Două gânduri aparent mult diferite dar... Mulțumim și îmi cer scuze că le-am schimbat ordinea, dar m-am gândit să se încheie într-un mod optimist.

(Mă întristează faptul că o asemenea rubrică deosebită tinde iarăşi să dispară din cauza neimplicării voastre, a celor ce citiţi această revistă. Mirarea mea rămâne: oare din 3.000 de primitori ai revistei, nu se mai găsesc câţiva care să trimită gânduri – proprii sau citite – care să transmită un mesaj de încredere, speranţă, optimism… Eu cred că da. Aştept!)

..::: Anunţurile redacţiei :::... ...::: Anunţurile redacţiei :::... ...::: Anunţurile redacţiei :::...

INVITAŢIE – APEL

După cum unii dintre voi ştiţi, revista o trimit deja de mulţi ani şi în format electronic, prin e-mail, mai exact zis: în format pdf. Primirea prin e-mail are mai multe avantaje (primirea mai devreme cu câteva zile, toată revista color, claritate a imaginilor, etc.) şi un dezavantaj (nu poate fi citită decât pe computer sau altceva asemănător). Părerea mea de rău constă în faptul că nu o primiţi mai mulţi dintre voi prin e-mail. Fac un apel la voi, cei ce aveţi computer, acces la internet, adresă de e-mail, trimiteţi-mi pe adresa mea de e-mail (aurelsda@yahoo.com) un scurt mesaj cu numele, adresa poştală şi adresa de e-mail, astfel încât să o puteţi primi şi pe e-mail, în format electronic, digital.

Subliniez: toţi cei care îmi veţi da adresa de e-mail veţi primi revista şi în format tipărit şi în format electronic! Momentan 70 de persoane cu dizabilităţi o primesc în felul acesta. (O primesc în ambele formate, deoarece, în general, o dau şi altora s-o citească)

Însă dacă printre voi, cei care aveţi acces la internet, sunteţi şi persoane care o citiţi numai voi şi nu aveţi nevoie de ea şi în format tipărit, încercaţi să o primiţi numai în format electronic. Poate vi se pare o măsură măruntă, însă la fiecare 100 de reviste netipărite şi neexpediate, economia se poate ridica la multe milioane pe an:

- 100 reviste netipărite şi neexpediate – 1.580 lei / an (15.800.000 lei vechi / an);
- 200 reviste netipărite şi neexpediate – 3.160 lei / an (31.600.000 lei vechi / an);
- 300 reviste netipărite şi neexpediate – 4.740 lei / an (47.400.000 lei vechi / an);
- 400 reviste netipărite şi neexpediate – 6.320 lei / an (62.400.000 lei vechi / an);, etc.

Până acum 153 prieteni, înţelegând nevoia mare de a face economii, au renunţat la a o mai primi în format tipărit, primind-o doar în format electronic.

Vă mulţumesc din toată inima.

IMPORTANT!

Reînnoiesc rugămintea de a trimite adrese ale semenilor şi prietenilor noştri cu handicap locomotor care, ca şi noi, trec prin aceleaşi frustrări, dezamăgiri, descurajări şi lupte sufleteşti.

Este frumos să ne bucurăm împreună de această revistă, de informaţiile pe care le conţine, de aceste articole deosebite, scrise de oameni deosebiţi.

IMPORTANT!

Vă rog mult, nu mai îmi trimiteţi mesaje pe facebook sau pe mess. Intru rar şi există posibilitatea foarte mare de a nu le citi niciodată. Trimiteţi-mi scrisori şi mesaje prin e-mail şi prin mesaje (sms) pe telefon.

Mulţumesc pentru înţelegere!

Noua lege a asistenței sociale (5)

Av. DANA BORDEIANU

În Secţiunea a 4-a, Legea **nr. 292/2011 privind asistenţa socială precizează noţiunile specifice sistemului de beneficii de asistenţă socială.**

Astfel, cu ajutorul acestei Secţiuni a Legii asistenţei sociale, vom afla răspuns la întrebările lansate în articolul anterior:

Se consideră o familie bărbatul şi femeia necăsătoriţi?

Ce înseamnă familie monoparentală?

Cine este reprezentantul unei familii?

Ce presupune locuinţa cu condiţii improprii?

În continuare voi răspunde pe rând tuturor acestor întrebări.

SE CONSIDERĂ O FAMILIE BĂRBATUL ŞI FEMEIA NECĂSĂTORIŢI?

În conformitate cu prevederile articolului 22 din Legea nr.292/2011 privind asistenţa socială, prin familie se înţelege sau mai bine zis, legea recunoaşte ca fiind familie:

1. bărbatul şi femeia căsătoriţi;
2. bărbatul şi femeia **necăsătoriţi** dar împreună cu copiii lor (fie comuni fie din relaţii anterioare ale celor doi) cu condiţia ca toţi aceşti copii să locuiască şi să gospodărească împreună şi de asemenea, această situaţie să fie consemnată în ancheta socială.
3. fraţii (fără copii) care gospodăresc împreună şi au domiciliul sau reşedinţa comună, separat de domiciliul sau reşedinţa părinţilor;

Aşadar, legiuitorul a integrat în noţiunea de familie şi persoanele care nu au o relaţie de căsătorie, singurele condiţii urmărite fiind cele cu privire la aspectul **de a locui şi de a gospodări împreună**.

În completare, alineatul (4) al articolului 22 din aceeaşi lege numeşte „**familie extinsă", familia compusă din: părinţi + copii + rude până la gradul 4 inclusiv.**

CE ÎNSEAMNĂ O FAMILIE MONOPARENTALĂ?

Viaţa determină situaţii variate în care oamenii se află fără voia lor. Spre exemplu, am întâlnit acum câţiva ani un bărbat care avea în îngrijire cei 4 copii ai săi (2 ani şi 12 ani) născuţi de o femeie cu care nu fusese căsătorit niciodată ci doar având o relaţie de concubinaj. Această femeie, mama copiilor îi părăsise când cel mic avea doar doi anişori! La momentul când l-am cunoscut, se lupta să le obţină copiilor mai mari certificat de naştere pentru a-i putea înscrie la şcoală. Acest bărbat împreună cu copiii săi formează o familie chiar dacă micuţii nu au nici măcar certificate de naştere, esenţial fiind că locuiesc şi gospodăresc împreună. În conformitate cu dispoziţiile articolului 22 alineatul 5, acest tip de familie poartă de numirea de **„familie monoparentală"**, cu alte cuvinte, o familie compusă dintr-un singur părinte împreună cu copiii săi, pe care îi are în întreţinere şi care locuiesc împreună cu acesta. Evident că în cadrul familiei monoparentale intră şi soţul sau soţia căruia i-a decedat partenerul de viaţă, fiind văduv, dar, împreună cu copiii săi, şi, o altă situaţie: bărbatul divorţat /femeia divorţată cu copii în întreţinere.

În concluzie, ne referim la **familie monoparentală** atunci când avem una din cele trei situaţii menţionate:

1. **persoana necăsătorită** împreună cu copiii cu care locuieşte şi pe care îi îngrijeşte;
2. **persoana văduvă** împreună cu copiii cu care locuieşte şi pe care îi îngrijeşte;
3. **persoana divorţată** împreună cu copiii cu care locuieşte şi pe care îi îngrijeşte;

Pe de altă parte, legea mai identifică alte două categorii cu condiţii speciale, astfel:

- persoana al cărui soţ este arestat pe o perioadă

>>> continuare în pagina 19

Mâna destinului

-prima parte-

de Robert Kiener

Somaly Mam

Phnom Penh. Într-un spital în ruine, Somaly Mam, o tânără minionă cu privirea caldă, se îndreaptă spre patul unde se află o fetiță de cinci ani acoperită de bandaje. Copilul strângea la piept ursul său de catifea și privea fix într-un punct, vopseaua scorojită de pe tavan. Ea se numește Sreytouch.

Văzând vizitatoarea care se apropia, Sreytouch și-a strâns și mai tare jucăria. Au trecut două zile de când poliția a eliberat-o dintr-o casă de toleranță, în care era ținută prizonieră, unde a fost vândută de chiar propria sa mamă.

În fața acestei priviri plină de frică și tristețe, Somaly știa cum să reacționeze. Ea a luat copilul în brațe și a început să-l legene ca pe un bebeluș, murmurând: „Te iubesc, Sreytouch." Somaly înțelegea foarte bine nevoia de dragoste a acestei fetițe. Și ea a fost pentru o lungă perioadă un copil supus la violență și maltratat fără ca cineva să o scape.

Somaly nu avea nici o amintire despre părinții ei, dispăruți pe când avea patru sau cinci ani. Era pe la mijlocul anilor 1970, când Pol Pot și Khmerii roșii terorizau țara, masacrând milioane de cambodgieni. După dispariția părinților săi, Somaly a crescut fără familie în Bou Sra, o mică localitate pierdută în mijlocul unei păduri din provincia Mondulkiri. Localnicii trăiesc în colibe de bambus, dar orfana, care era poreclită Non „micuța", dormea singură în pădure, într-un hamac. Supraviețuirea sa depindea numai de bunăvoință localnicilor.

Într-o zi, unul din șefii localității o cheamă pe Somaly și-i prezintă pe un bătrân. „El a cunoscut pe tatăl tău, micuțo și s-a oferit să te ajute să-ți regăsești restul familiei."

Somaly a zâmbit din toată inima străinului. Pentru prima dată în viața sa, cineva îi va purta de grijă.

„Numește-l Bunicule", mai adăugă șeful.

După multe zile de mers prin pădure, bătrânul și copilul ajung la un drum, unde Somaly vede oameni urcându-se într-un camion. A fost îngrozită, nu mai văzuse niciodată ceva așa mare și amenințător. Fata a încercat să fugă dar Bunicul a prins-o. A trântit-o cu fața la pământ și a târât-o până la mașină. Fața lui Somaly era plină de sânge. Nimeni nu o mai lovise până atunci.

Bătrânul a dus-o în satul său, la frontiera cu Vietnam, unde fata trebuia să se ocupe de bucătăria sa, de curățenie și să-i spele rufele. Beat în majoritatea timpului, acesta își mai bătea joc de ea din cauza culorii pielii sale, spunându-i: „Cu cât ești mai neagră cu atât ești mai idioată!" Până la urmă Bunicul a vândut-o pe Somaly, acum în vârstă de șaisprezece ani, la o casă de toleranță din Phnom Penh pentru a-și plăti datoriile.

Când primul său client a cerut lui Somaly să se dezbrace, ea a refuzat. Pentru proxeneți, o lecție de bună purtare se impunea să-i aplice. Au târât-o într-un beci „camera de pedeapsă". După ce au legat-o de un scaun, au răsturnat peste ea o găleată plină de șerpi și au închis ușa la cameră. Toată ziua Somaly a urlat în întuneric în timp ce reptilele se plimbau pe corpul ei. Când într-un sfârșit au eliberat-o, fata a pierdut orice dorință de a se mai împotrivi.

Timp de mulți ani, Somaly a servit ca obiect sexual pentru mii de bărbați. Toate tinerele prostituate, care arătau cea mai mică rezistență, aterizau în camera de pedeapsă, sau erau supuse la ședințe de tortură cu șocuri electrice. Încercarea de a fugi? La ce bun? Nici un loc de refugiu nu ar fi fost atât de sigur să merite acest risc.

Într-o zi când Somaly și colegele ei dormeau pe rogojini, Li, soțul temnicerei lor, a intrat în cameră agitând în mână un pistol; era foarte beat. „Unde este Sreyoun?" urlă el. Una din noile recrute, o fată dezvoltată de doar cincisprezece ani numită Sreyoun, a încercat să fugă. Sub ochii lui Somaly, îngrozită de oroare, bărbatul s-a aruncat peste fată, i-a legat mâinile la spate, i-a lipit arma de frunte și a apăsat pe trăgaci. O detunătură asurzitoare... Sreyoun, s-a întins

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

pe pământ fără viață. Li a mai tras două focuri în cadavru, apoi ajutat de acoliții săi i-au băgat trupul într-un sac de orez.

În acea zi Somaly a jurat că-l va ucide pe acest bărbat. Această execuție a eliberat în ea emoții de mult timp ascunse. Pentru prima dată ea s-a lăsat copleșită de un amestec de mânie și ură împotriva lui Li și de compasiune față de tovarășele sale de suferință.

Cu timpul Somaly a primit mai multă libertate de mișcare. Ea a întâlnit pe Pierre Legros, un lucrător francez implicat în distribuirea de ajutoare umanitare care vorbea dialectul khmer. Pierre o trata ca pe o persoană cu drepturi depline. Încetul cu încetul i-a povestit istoria sa și faptul că ar vrea să scape din acest infern. Ea i-a povestit despre violurile și pedepsele aplicate sutelor de fete ținute ca ostatice. Cu lacrimi în ochi ea i-a povestit despre moartea lui Sreyoun.

„Nu aș vrea să li se mai întâmple și la alte fete acest lucru, spuse ea printre lacrimi. Cineva trebuie să intervină."

La douăzeci și unu de ani valoarea sa comercială a început să scadă în ochii proxeneților, așa că Somaly a putut să se mute cu Pierre. Cuplul a deschis imediat un restaurant la Phnom Penh, dar afacerea a fost periclitată și Pierre a decis să se întoarcă și să se stabilească în Franța, împreună cu Somaly. Ei s-au căsătorit în 1993.

Timp de luni, Pierre și-a sfătuit soția să ia decizia de a se apăra și să-și folosească drepturile pe care le-a dobândit. La început ea îi răspundea: „Tu ești nebun. Nu sunt decât o femeie." Dar, ea a sfârșit prin a căpăta din ce în ce mai multă autonomie și a găsit și un servici, care i-a ridicat stima de sine. Cuplul a rămas un an și jumătate în Franța, apoi serviciul lui Pierre cu o organizație internațională de sănătate, i-au făcut să se reîntoarcă în Cambodgia. Somaly a devenit o femeie foarte diferită, față de tânăra fată exploatată în trecut. Era acum soția unui boss, un străin și ea vorbea cursiv franceza.

Somaly nu a renunțat să-și ajute vechile camarade. Dar cum să reușească de una singură? Ea a contactat un organism local de binefacere, care furniza prostituatelor prezervative, ajuta și le informa despre Sida. Trecerea pragului unei case de toleranță a îngrozit-o. Deseori din cauza greții, ieșea în fugă afară ca să vomite. În timpul unei vizite, a întâlnit o fetiță care i-a povestit propria copilărie: la fel de sumbră, la fel marcată de un tratament sălbatic.

„Fie-ți milă, salvează-mă de aici!" suspină fetița.

Somaly a știut ce urma să facă. Și mânia sa i-a dat curaj, să treacă cu fata pe sub nasul proxeneților și să o ducă acasă la ea. Știa că și alte prostituate erau gata să-și abandoneze trista lor situație, dacă nu s-ar teme că vor ajunge în stradă, singure și fără resurse de subzistență, apoi de a fi prinse, torturate sau chiar ucise pentru a da un exemplu pentru celelalte. Repede și alte fete au fugit cu Somaly și au venit să locuiască împreună cu acest cuplu.

Pierre a susținut financiar pe soția sa, dar în curând salariul nu a mai fost suficient. Numai datorită donațiilor pe care le fac prietenii săi și organizațiile umanitare, tânăra femeie poate să ajute pe fete să se ascundă prin sate, departe de proxeneți, sau să urmeze o meserie de croitorese pentru a-și câștiga independența financiară.

În 1996, un an după nașterea primului din cei trei copii pe care îi au, Somaly și Pierre au înființat un organism de binefacere, AFESIP, acronimul de la „a acționa pentru femeile în situații precare."

În zece ani, această organizație, a salvat de la prostituție, a strâns și educat peste cinci mii de fetițe și adolescente. Astăzi organizația dispune de trei refugii, adăpostind peste două sute de tineri de-a lungul Candbodgiei, având un personal încadrat de 106 persoane.

-va urma-

Sursa: Selection.ca, ianuarie 2011

Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

Cu tot respectul ţin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariţiei revistei. Sfatul meu este să scrieţi din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii spaţiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

<u>Vă rog mult, pe toţi cei care scrieţi, puneţi-vă numele complet şi adresa la expeditor!</u>

Mulţumesc mult pentru înţelegere!

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)

Ca întotdeauna, și de data aceasta comentarii favorabile la adresa revistei. Mă bucur că revista aduce atâta bucurie în atât de multe inimi.

Mulțumesc și pentru sugestia introducerii unei noi rubrici, însă... este un pic mai complicată această lucrare.

Magda – Rădăuți

Reușești în puține cuvinte să transmiți multe și să mă faci să mă simt bine. Mulțumesc Magda!

Soare Alexe – Breaza (Prahova)

Apreciez efortul pe care l-ați făcut pentru a scrie și țin să vă spun că cu multă plăcere și cu multă atenție am citit cele ce ați scris. Vă împărtășesc părerea în ceea ce privește tratamentul cu celule stem. În viitor poate vom avea motive să sperăm, acum însă...

Aștept să mai scrieți.

Nica Gina – Livezi (Bacău)

Întotdeana scrisoarea ta conţine comentarii frumoase, calde şi de inimă legate de numărul de dinainte al revistei, aşa că citirea ei este o plăcere pentru mine.

Kerekes Ibolya – Decea (Alba)

Regret situația neplăcută în care vă aflați. Dacă Primăria continuă în același fel, părerea mea este să sunați la DGASPC Alba (0258-818266 sau 0358-4015380) și să cereți cu juristul și să-i explicați situația. Pentru numărul de telefon solicitat vă rog să mă sunați.

Vali Fencea

Scrisorile tale reprezintă adevărate oglinzi al sufletului tău. Ești o fată extraordinară. Ești o sursă de inspirație și de putere. Ești o adevărată luptătoare. Bunul Dumnezeu să te binecuvânteze și să continuie să-ți dea putere, iar tu să continui să te încrezi în El, în dragostea și-n înțelepciunea Lui. Aștept viitoarele tale scrisori.

Doresc să corespondeze:

<u>Constantin Sorin</u>

Am 32 de ani, sunt din Ialomiţa, am 1,75 m, 72 kg, ochi albaştri, păr şaten şi am un handicap de vedere, gradul 2. Sunt o fire romantică, sensibil, sincer, modest, fără vicii şi obligaţii, cu credinţă în Dumnezeu. Sunt în căutarea jumătăţii, să aibă vârsta între 20-35 ani. Să fie sinceră, fără vicii, cu sau fără obligaţii. Aştept scrisorile şi telefoanele voastre. ***Constantin Sorin, com. Grindu, nr. 42, jud. Ialomiţa, cod 927140, tel. 0755-773450 sau 0768-437333***

<u>Eugen</u>

Mă numesc Bădăluţă Eugen. Am 38 de ani. Sunt despărţit de 7 ani de soţia mea şi am în întreţinere doi copii minori. Sunt din Buzău şi locuiesc la ţară. Doresc cunoştinţă cu o soră de credinţă cu suflet bun, care să iubească copiii şi pe Dumnezeu în primul rînd. Poate avea şi un mic handicap. Rog seriozitate. Pot fi contactat la ***0785-767807*** *sau* ***0754-484736****. Vă mulţumesc frumos. adresa.sat cîndeşti com verneşti jud Buzău*

<u>Năsălean Radu Călin</u>

Mă numesc Năsălean Radu Călin, am 40 de ani, sunt din Tg-Mureş şi îmi caut o prietenă, de preferat din acelaşi oraş. Am probleme de vorbire şi imi doresc o prietenie sinceră cu o persoană de ncredere. Cine e interesat mă poate contacta la nr. ***0747-455792.***

<u>Marius</u>

Bună, mă numesc Marius, am 32 de ani, sufăr de un handicap fizic. Aș vrea să cunosc o fată tot cu handicap să ne acceptăm reciproc! Mă puteți găsi pe mes: ***coroby_marius*** *sau la tel.* ***0727-338062*** *și* ***0760-347592***

<u>Cornel Buhai</u>

Mă numesc Cornel Buhai, am boala leuconevracsită, sunt din oraşul Bacău, am 30 de ani şi caut o prietenă din oraşul Bacău, să aibă vârsta între 29-31 ani. ***0755-378456.***

<u>Iulian</u>

Sunt Iulian, am 36 ani, am 1,65 înălţime. Sunt sincer, am un copil, şi doresc o relaţie serioasă. Sunt din jud. Brăila, tel ***0741-354655.***

<u>Daniel</u>

Mă numesc Daniel, sunt din Buhuși, jud. Bacău, am 45 ani, nevăzător gradul unu, doresc cunoștință pentru prietenie, eventual căsătorie, cu vârsta între 40 și 50 ani. Pot fi găsit la tel. ***0747-499788*** *și la mesenger* ***ioandaniel89***

<u>Albu Marian – Alexandria</u>

Mă numesc Marian, am 35 ani, am gradul II, am casă proprie, locuiesc singur şi doresc să cunosc o fată de vârstă apropiată pentru prietenie / căsătorie. ***0784-042096***

<u>Minea Gheorghe – Cândești (Buzău)</u>

Sunt creștin adventist am 43 de ani, 1,80 m, 68 kg., handicap ușor (gr. II), am o fetiță și doresc să îmi găsesc jumătatea pentru căsătorie. Poate avea un mic handicap (tot gr. II), poate să aibă și un copil și vârsta între 35-40 ani. Doresc să pot locui la ea. ***0758-331514*** *și* ***0785-560423****.*

<u>Lucian</u>

Domn 55 ani, pensionar gr. 2, locomotor doresc să cunosc o doamnă săracă, dar plină de viață, sinceră și noncomformistă. Eu sunt o balanță, șaten, minion și carismatic. Te aștept și nu vei regreta. Tel. ***0760-331714***

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

Mitică

*Mă numesc Mitică (Goimaru), **com. Niculiţel, jud. Tulcea**. Doresc să cunosc o persoană pentru căsătorie, cu un diagnostic asemănător cu al meu. am tetrapareză spastică, merg pe picioare, dar cu mici sechele. **0758-432192***

Alexe

*Mă numesc Alexe, am 69 de ani, şi de 4 ani sunt singur. Mă deplasez cu ajutorul ortezelor şi în cârje. Am tot ce îmi trebuie (casă, pensie bună, maşină...) dar tare grea e singurătatea. Poate că există vreo doamnă singură ca mine şi ar fi interesată să ne cunoaştem. **Soare Alexe, str. Dorobanţi, nr. 2, loc. Breaza, jud. Prahova, tel. 0748-143700***

Alexandru

*Creştin adventist, 40 ani, ochi albaştri, 1,80 m înălţime, 70 kg. Doresc să cunosc o fată creştină, cu sau fără handicap, pentru prietenie - căsătorie. Tel. **0720-154534** şi **0760-039547***

Joiţoiu Marian – Plosca (Teleorman)

*Mă numesc Joiţoiu Marian, am 24 de ani, am probleme de vedere şi doresc să comunic cu fete şi băieţi de vârstă apropiată, din întreaga ţară. Pot fi contactat la **0785-710466***

Cătălin

*Mă numesc Dorobanţu Cătălin, am 12 ani, am probleme de vedere şi doresc să comunic cu băieţi şi fete de aceeaşi vârstă. Locuiesc în **jud. Buzău, Şcoala pentru deficienţi de vedere, str. Horticolei, nr. 54, Centrul nr. 11, tel. 0768-586870***

Bogdan

*Mă numesc Dincă Bogdan, am 12 ani, am probleme de vedere şi doresc să comunic cu băieţi şi fete de aceeaşi vârstă. Locuiesc în **jud. Buzău, Şcoala pentru deficienţi de vedere, str. Horticolei, nr. 54, Centrul nr. 11, tel. 0768-586870***

...::: Litere de lege :::... ...::: Litere de lege :::... ...::: Litere de lege :::... ...::: Litere de lege :::...

>>> continuare din pagina 15

mai mare de 30 de zile sau execută o pedeapsă privativă de libertate şi nu participă la întreţinerea copiilor;

- persoana singură numită tutore sau căreia i s-au încredinţat ori dat în plasament unul sau mai mulţi copii.

CINE ESTE REPREZENTANTUL UNEI FAMILII?

Citind prevederile articolului 23 din legea asistenţei sociale, reţinem că: „*reprezentantul familiei este membrul familiei care are capacitate deplină de exerciţiu a drepturilor civile (adică are împlinită vârsta de 18 ani), şi care solicită în numele familiei acordarea drepturilor la beneficiu de asistenţă socială. Reprezentantul familiei se stabileşte de către soţi sau, în caz de neînţelegere, de către autoritatea tutelară*." Cu alte cuvinte, în înţelegere cu celălalt soţ, unul dintre ei va prelua sarcina de reprezentant al familiei.

În cazul familiei monoparentale, lucrurile stau mai simplu deoarece unicul reprezentant al familiei sale este chiar părintele singur, restul membrilor familiei fiind minori.

CE PRESUPUNE LOCUINŢA CU CONDIŢII IMPROPRII?

Locuinţa de domiciliu sau reşedinţa se referă la construcţia aflată în proprietate personală ori închiriată, de asemenea, se referă la locuinţa de necesitate ori locuinţa socială, **formată din una sau mai multe camere cu condiţii minime de odihnă, hrană, educaţie şi igienă**.

Prin locuinţă cu condiţii improprii se înţelege locuinţa improvizată sau construcţia cu destinaţie de locuinţă care nu îndeplineşte cerinţele minimale cu privire la odihnă, hrană, educaţie şi igienă.

Mai sunt încă multe de spus cu privire la Legea asistenţei sociale, astfel că vă invit şi în ocazia viitoare să lecturaţi articolul rubricii de faţă.

-va urma-

material realizat de av. **Dana Bordeianu**

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

DUH DE VIAȚĂ

Duh de viață dătător
Nu mă părăsi
Fi-mi pe cale-ndrumător
Chiar de Îți greși.

Vreau acum doar voia Ta
Și-al Tău Cuvânt,
Să le pui în viața mea
Pe acest pământ.

Tu ești sfânt și drept și bun
Ca Mângâietor
Ție Doamne mă supun
Fă-mă ascultător.

Fă în dragoste să cresc
Milă și răbdare
Vreau să am cât mai trăiesc
Și credință mare.

Schimbă Doamne firea mea,
Și cu bucurie
Umple-mă cu slava Ta
Pentru veșnicie.

Știu că am un loc în cer
Ce mi-e pregătit
Și un Tată, și un Miel
Ce m-a curățit.

Vreau să fiu în veci cu Voi
Doamne, să fim una
Ca pe-o viță, un altoi
Să-mi păstrez cununa.

Țînțar Gheorghe
din volumul
„De ce Doamne eu?”

N.R.: Aceste două imagini de pe această copertă sunt fotografiile a două frumoase tablouri lucrate în plastilină de către **Popa Maria** din Bucureşti.